

wspólnotowych⁽¹⁾, całościowe wrażenie, jakie wzór ten wywiera na poinformowanym użytkowniku w rozumieniu art. 6 tego rozporządzenia należy badać w odniesieniu do tego, czy różni się ono od całościowego wrażenia wywarłego na tym użytkowniku przez a) jakikolwiek indywidualny wzór, który został wcześniej udostępniony publicznie, czy też b) jakąkolwiek kombinację znanych elementów więcej niż jednego takiego wcześniejszego wzoru?

- 2) Czy właściwy w sprawach wzorów wspólnotowych sąd jest zobowiązany do tego by traktować niezarejestrowany wzór wspólnotowy jako ważny do celów art. 85 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych, jeśli właściciel prawa wskazuje jedynie co stanowi indywidualny charakter tego wzoru, czy też właściciel prawa do tego wzoru jest zobowiązany do wykazania, że wzór posiada indywidualny charakter zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 3, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-351/13)

(2013/C 260/48)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Markoulli i B. Schima)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie zapewniając, aby od dnia 1 stycznia 2012 r. kury nioski nie były już hodowane w nieulepszonych klatkach, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 i art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 1999/74/WE⁽¹⁾ z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy 1999/74/WE zakazuje, od dnia 1 stycznia 2012 r., hodowli kur niosek w nieulepszonych klatkach. Ponadto art. 3 dyrektywy 1999/74/WE stanowi, że państwa członkowskie mają obowiązek zapewnić, aby właściciele i posiadacze kur niosek stosowali w odniesieniu do nich wyłącznie systemy hodowli dozwolone przez dyrektywę.

Komisja, od 2011 r., zwraca uwagę państw członkowskich spoczywający na nich obowiązek zastosowania się do powy-

ższych postanowień dyrektywy. Z informacji przedstawionych przez Republikę Grecką wynika, że znaczna liczba właścicieli i posiadaczy systemów hodowli kur niosek nie mogła zastosować się do obowiązków ciążących na nich na mocy dyrektywy 1999/74/WE przed dniem wskazanym w tej dyrektywie.

Z danych dostarczonych przez Republikę Grecką w ramach postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, jak również z późniejszej aktualizacji tych danych wynika, że Republika Grecka nie zastosowała się jeszcze do obowiązków ciążących na niej na mocy art. 3 i 5 dyrektywy 1999/74/WE.

⁽¹⁾ JO L 203, s. 53.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Włochy) w dniu 27 czerwca 2013 r. — Umbra Packaging srl przeciwko Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Sprawa C-355/13)

(2013/C 260/49)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Umbra Packaging srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 160 decreto legislativo nr 259/2003, który stanowi podstawę dla opłaty z tytułu koncesji według art. 21 taryfikatora załączonego do Decreto del Presidente della Repubblica nr 641/1972 jest zgodny z art. 3 dyrektywy 2002/20/WE⁽¹⁾ wykluczającym, w ramach zliberalizowanego systemu łączności, uprawnienia kontrolne organów administracji uzasadniające pobieranie opłaty od użytkowników usługi?

2) Czy art. 3 ust. 2 decreto ministeriale nr 33/1990, do którego odsyła art. 21 taryfikatora załączonego do Decreto del Presidente della Repubblica nr 641/1972 w brzmieniu zmienionym przez art. 3 decreto-legge nr 151/1991 jest zgodny z systemem swobodnej konkurencji i z przewidzianym w art. 102 traktatu zakazem stosowania w stosunkach handlowych nierównych warunków do świadczeń równoważnych?

3) Czy z kryteriami racjonalności i odpowiedniości zgodne jest stosowanie opłaty z tytułu koncesji rządowej mającej różną wysokość w przypadku użytkowników będących osobami prywatnymi i użytkowników będących przedsiębiorstwami oraz stosowanie opłaty jedynie do umów abonamentowych z wyłączeniem usług pre-paid oraz czy praktyki te nie stanowią przeszkody dla ukształtowania się konkurencyjnego rynku?

(¹) Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. L 108, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 27 czerwca 2013 r. — Public Relations Consultants Association Ltd przeciwko The Newspaper Licensing Agency Ltd i in.

(Sprawa C-360/13)

(2013/C 260/50)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Public Relations Consultants Association Ltd

Strona pozwana: The Newspaper Licensing Agency Ltd i in.

Pytanie prejudycjalne

Jeśli:

- i) użytkownik końcowy ogląda stronę internetową bez jej ściągania, drukowania lub przystąpienia do sporządzenia kopii w inny sposób,
- ii) kopie tejże strony internetowej są tworzone automatycznie na ekranie oraz w internetowej „pamięci podręcznej” na dysku twardym użytkownika końcowego,
- iii) utworzenie tych kopii jest nieodzowne dla procesu technicznego obejmującego prawidłowe i efektywne przeglądanie Internetu,
- iv) kopia ekranowa pozostaje na ekranie do chwili, gdy użytkownik końcowy opuści odnośną stronę internetową, kiedy to zostaje automatycznie usunięta w wyniku normalnego funkcjonowania komputera,
- v) kopia umieszczona w pamięci podręcznej pozostaje tam do chwili jej nadpisania przez inne materiały w momencie, gdy użytkownik końcowy ogląda kolejne strony internetowe, kiedy to zostaje automatycznie usunięta w wyniku normalnego funkcjonowania komputera oraz

vi) kopie są zachowywane przez czas nie dłuższy niż trwanie zwyczajnych procesów związanych z korzystaniem z Internetu, o których mowa w pkt iv) i v) powyżej;

czy takie kopie są i) tymczasowe, ii) mają charakter przejściowy lub dodatkowy oraz iii) stanowią integralną i podstawową część procesu technologicznego w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE (¹)?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-361/13)

(2013/C 260/51)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Schatz i A. Tokar)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że odmawiając przyznania dodatku bożonarodzeniowego przewidzianego ustawą nr 592/2006 beneficjentom mającym miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż Republika Słowacka, Republika Słowacka naruszała zobowiązania ciążące na niej na mocy art. 45 i 48 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 (¹) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego,
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dodatek bożonarodzeniowy przewidziany ustawą nr 592/2006 jest świadczeniem z tytułu starości w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 883/2004, które należy wypłacać również beneficjentom zamieszkałym poza odnośnym państwem członkowskim (w niniejszym przypadku Republiką Słowacką). W rezultacie przepis prawa krajowego nie może ograniczać uprawnień beneficjentów zamieszkałych poza Republiką Słowacką do dodatku bożonarodzeniowego. Z tego powodu przepis prawa wewnętrznego Republiki Słowackiej przewidujący takie ograniczenie narusza art. 45 i 48 TFUE oraz art. 7 rozporządzenia nr 883/2004.

(¹) Dz.U. L 166, s. 1.